Õnnes oli ahju ouksus
Puur oli taga aias.

## № 29.

645. Kes lähed sina, kus jääv mina?
Sandi jarga alla,
Kuja kulja kepi alla;
Mentagus mina viiakse
Hadrupeks mina maalidakse.

651. Aks sa olevale aji
Kui kaks armast lahkuvad,
Teine teisest kaugell jäävad:
Alati sa oled mul meeles
Üle öö ja läbi pääva

655 Reis su elu ajani.
Kõnu magan vaadi sees
Sõnu nägud mõnus es,
Kõnus jõuda sõnu sas.

~~№ 30~~

### Vana ussi.

1. Kaasterahvas ei tohi võõrgu jõle astuda, sis võõr ei pääja ka-
le 2. Mõsi pead põõnes kanda, koiab jarga viha ust.
3. Mõsi kihen[ / nahk] või mahel kanda, ei lähe selga haiget



iga kõdrukõ koorake. 4. Rottas, ehk nuuga õigelt kuelt
ekjides, sõlukene[ / pores] mütsi, kiinas ehk pikke pahupidi
pöörda, saab jälle õigelt kuelt. 5. Õuele laupääva õhtu
aknad kinni katte et kuu valgus õue ehk põlle peale ei
paistaq ja pidada vilja nasvale kahjulik olema.
6) Õuele leiva kakke sai kuni õiri pääraui hoitud, ja
õiri pääva hommiku, kui meistele kellad kaela panta, iga
mõisa sellest kakkust sun täis piia anda ja ka kellas sisse
panda et sis loomad kõik sui ühes kohs näiuad.
7) Nanadele õuele laupääva õhtu [/ mitte pimedas] pröö
sulst piia antud, sis munuad kõik pesta pihta pesasse.
8) Kewadel, kui võrgued esimist korda mere viidakse, sis
panda võõrkudel sisse saaka kerapõ, et mitte midagi õne-
taqt võõrkudest ei juhtu, ka pidanud sis haste rohuste
kalu püüdma.
9. Kewadel esimest korda pääpukse ja kuukuduinud
laudel kuudes ehk lindu nähes ilma et mingisugust kõ-
ta wad sel pääwal nõkkimus olema, kuiuad ja inimene
selle sui ses ära [rahwa keelest ööldakse: „Päästane sõttutas
mind ääl"] hämmastas kuegi sel korral ilutõuud sai uatud
et se puu ära kuiuab.
10) Kaastes Maria pääwa hämmikul rahwa viiakse ja jala